

teatre | «macbeth»

Una escena de l'espectacle. / SONJA ROTHWEILER

Simulacre orgànic

► **Autor:** William Shakespeare
Direcció: Jürgen Gosch
Intèrprets: M.I. Abendroth, T. Dannemann, J.-P. Kampwirth, H. Mendroch, E. Stötzer, D. Striesow, T. Wittmann
Dia i lloc: Dissabte, 24 de març, al Teatre Lliure

TERESA FERRÉ
 La Schauspielhaus de Düsseldorf ha portat al Lliure un dels espectacles més celebrats arreu d'Europa des que s'estrenà el 2005 sota la direcció del veterà Jürgen Gosch (1943). Amb motiu. En poques ocasions l'espectador té l'oportunitat de veure un repartiment –només amb homes com en l'època de Shakespeare– de la talla dels d'aquest muntatge. Pura tècnica amagada en una aparença que sembla la mar de fàcil, d'entrar i sortir del personatge com si res, amb esperit *hooligan* de funció de final de curs gaudint i lliurant-se al màxim al joc que el mestre els ha proposat: *Macbeth*.

Un espai buit quadrat, desert, deixat de la mà de Déu, sense altra il·luminació que la de la sala, com en temps del teatre isabelí, amb algunes taules de fòrmica i cadires de plàstic. Pocs objectes per identificar els personatges, una corona de cartró per al rei, una faldilla prisada i uns talons per a Lady Macbeth, i alguns efectes especials de festa infantil: *mousse* de xocolata per a les defecacions, líquid vermell per a la sang i pólvores de talc per esdevenir fantasma. El simulacre absolut. L'espectador sap que allò és xocolata però en l'escena de la predicció de les tres bruixes acaba sentint fàstic. També veu que la petita ampolla que s'aboquen els actors, el cos dels quals és el camp de batalla, no és sang, però n'intueix la viscositat i el terror que deu suposar veure com un adult sa va perdent els 5,5 litres de mitjana que conté.

És una versió en què la força rau en la capacitat orgànica més que no pas en la caracterització psicològica dels personatges ni tampoc en la versió del text. La major part de la funció els intèrprets van despullats, i això potencia la vulnerabilitat de la humanitat sotmesa a l'omnipresència de la violència. No hi ha escapadòria, ni paradís al qual retornar, però la proposta de Gosch no és emotiva sinó distant i amb molt de sentit de l'humor, en ocasions ridícul, com quan apareix la companyia nua tapant-se amb grans branques que representen el bosc. La caracterització que Devid Striesow fa de Lady Macbeth trenca totalment amb l'arquetip jugant obertament a la farsa. El veterà Ernst Stötzer presenta, amb un cos més que envejable a la seva edat, un rei Duncan que podria ser qualsevol jubilat torrant-se al sol de les platges mediterrànies. El protagonista Thomas Dannemann, amb un desgast físic increïble al llarg de la funció, és la prova de la complicitat absoluta entre tot el repartiment d'una proposta que serà recordada durant molt de temps si es té en compte l'ovació sense reserves dels espectadors.

Zapatero, tinc unes respostes

L'espectacle «Realidades avanzadas» evidencia les fissures entre la política i el carrer

JORDI BORDES / Barcelona

● Any: indeterminat. Ciutat: Barcelona. La revolta ciutadana obliga a prendre decisions dràstiques. Les lleis, tan contundents, es perden en els matisos i les contrapartides dels drets i deures quan arriben al carrer. «Hi ha molts drets, tampoc voldreu tenir-los tots!», s'exclama un dels personatges de *Realidades avanzadas (deslumbrados por la democracia)*. El muntatge es va representar a l'aula magna de la Facultat de Filosofia dimecres, dijous i ahir. El col·lectiu Conservas, que lidera Simona Levy, repetirà aquesta desvergonyida i un pèl demagògica demostració de democràcia directa en el festival In Motion, dins del Grec. Els 200 espectadors es converteixen en representants civils que ajudaran a prendre decisions per pacificar la xusma. Sense èxit.

La mateixa setmana que La Primera de TVE s'enorgullia d'un programa sociològic (i del seu èxit d'audiència) en què tot un

L'actriu Judit Saula en moments de crisi. / LLUÍS CRUSET

president del govern responia què costava un cafè, els membres de Conservas reproduïen dues polítiques (amb aquella gestualitat tan *natural* dels polítics, i de ningú més) a Barcelo-

na. La peça denunciava, entre altres coses, els desajustaments entre el dret a l'habitatge, a la propietat intel·lectual i a l'ordenança cívica, i la realitat. Juguen amb un discurs amb

poques esquerdes que atempta contra la línia de flotació d'aquesta societat capitalista i consumista.

Com que les estadístiques són ciència, en aquests temps tan imparcials els portaveus que manipulen les preguntes –i, sobretot, les respostes– s'estranyen que la societat no es pacifiqui. Es fan connexions en directe (que en realitat estan gravades de les protestes del 13-M davant de les seus del Partit Popular). Forçant la lògica, a partir de sil·logismes perversos, l'alcalde de Barcelona caldria detenir-lo per proxeneta; els drets d'autor afecten la lliure transmissió de la cultura i un 54% de les persones que no poden comprar-se un pis optarien per adquirir bolígrafs de colors. El vot no és tan lliure quan les ponents d'aquesta conferència de la reunió de crisi no es cansen de repetir: «Esperem que siguin conseqüents amb el seu vot.» ZP, escolta aquestes respostes i aparca les preguntes!

BLACKMUSIC

Festival - Salt - 2007

12/04 > 5/05 www.blackmusicfestival.com

04/05	Ike Turner	28/04	Fermín Muguruza	20/04	Terry Callier
			Afro-hasque fire brigade		
05/05	Violadores del Verso	13/04	Cris Juanico	14/04	Teddy Richards
			& Original jazz orquestra del taller de músics		
27/04	Seven Eleven	12/04	Graham Foster Trio	15/04	Sugar Roy & Conrad Crystal
					(Kingston-Jamaica)
15/04	Chulito Camacho	14/04	Rock'n'Roll Brothers	21/04	La Perla Negra
					Thanks for Comming
04/05	Saturday Night Fish Fry	19/04	Film: "Make it Funky"	28/04	Film: "The Road to Memphis"
				02/05	A pelo
				25/04	Dr. Young
				18/04	Tree Tones

LA MIRONA
 AUDITORI DE GIRONA
 ESPAI GIRONÈS
 MUSEU DEL CINEMA
 LUX CAFÉ

El color de la música

Patrocinadors: Estrella Damm, 902 10 12 12, HERRERA, CASA CALLEJERA, Schweppes

Amb el suport de: Generalitat de Catalunya, Departament de Cultura, Ajuntament de Girona, Diputació de Girona

Mijans oficials: EL PUNT, RACI O5, Gi

Col·laboradors: BTM, SOUND, CASHERY

Organitza: [Logos]